

зупинитися на М. Сальвіні. Цей відомий євроскептик з 2018 р. обіймає посаду міністра внутрішніх справ Італії після перемоги партії на виборах у складі правої коаліції. Так званий «Декрет Сальвіні» значно спростив депортацію мігрантів; крім того, італійські порти часто оголошують закритими для суден, що перевозять мігрантів, особливо якщо судно перебуває ближче до порту іншої країни. Крім того, заява про надання притулку не розглядається, якщо особа підозрюється у торгівлі наркотиками [5]. Ще один переконаний євроскептик, П. Савона, є міністром без портфеля з європейських справ у кабінеті Дж. Конте.

Отже, «Lega Nord» («Ліга Півночі») є однією з найуспішніших політичних сил сучасної Італії. За основними ознаками вона відноситься до радикальних євроскептиків, а наявність її у складі урядової коаліції з 2018 р. свідчить про зростання потужності «євроскептичного табору». Відповідно, на виборах до Європарламенту, які відбудуться у 2019 р., можна очікувати ще більш впевнених результатів партії схожої спрямованості.

Список використаних джерел

1. Bielański S., *Koncepcja Padania na przełomie XX i XXI wieku, Przegląd Geopolityczny*, 18, 2016, s. 9-18. 2. Тарнавський О.Р. Проблемні аспекти й перспективи розвитку сучасних типологій євроскептицизму / О. Р. Тарнавський // *Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут»*. Політологія. Соціологія. Право. – 2017. – № 3-4. – С. 34-39. 3. Барабанов О.Н. Євроскептицизм в Італії: еволюція політичної програми «Ліги Севера» / О.Н. Барабанов, М.О. Шибкова // *Вестник МГИМО-Университета*. – 2015. – №. 5 (44). – С. 99-107. 4. Gould A.C., Messina A.M. (eds) / *Europe's Contending Identities: Supranationalism, Ethnoregionalism, Religion and New Nationalism*. Cambridge: Cambridge University Press, 2014, 301 p. 5. Декрет Сальвіні: Італія упрощає депортацію мігрантів / *BBC News*. – Режим доступу: <https://www.bbc.com/russian/features-45634022>.

L. P. Garnyk, I. I. Snihurova

ARCHETYPES OF WISDOM: INTERCULTURAL COMMUNICATION COMPETENCES TRAINING IN MULTICULTURAL STUDENTS GROUPS

Traditionally archetypes are observed as primordial images, characters or patterns of circumstances that recurred thought consistently enough to be considered a universal concept or situation, also this term was adopted and popularized by psychologist Carl Gustav Jung, who has created theory of a «collective unconscious.» According to Jung, different varieties of human experience have somehow been genetically coded and transferred to successive generations. Such primordial image patterns and situations evoke startlingly similar feelings in all participants of communication process, thus why we can meet archetypes (as role models and characters) in fables, proverbs, literature, religious rituals, legends and even games like chess [1, p. 14-15].

Since ancient times to nowadays teaching techniques are based on wisdom consisted in philosophic, strategic-tactic and other kinds of related with this subject books like Indian Panchatantra or scroll of thirty-six Chinese stratagems. These two books, as like as other well-known on Europe and Middle East epic and strategic-tactical books for training young generations of managers, strategists, rulers. Despite significant distance between ancient Hindu and Chinese civilizations, our research devoted to sources and interconnections between archetypes of wisdom (as we have called strategic-tactic notions in metaphoric form) based on anthropological analysis provides for us opportunity to create strategic game aimed on intercultural communication competences training in multicultural students groups by using many languages for example Ukrainian and English. We have used Chinese stratagems to create strategic cards (stratagem cards) and develop additionally set of related with conflict cases for discussion and finding solution. As like as in ancient time, our students whom we teach, have got

ability to develop on practice their skills in strategic-tactical solving sophisticated life situations, communicative skills (to use foreign language in intercultural and interpersonal communication), managerial experience and implementation of obtained knowledge and skills on practice for development of their intellectual potential. But why we have chosen Chinese stratagems and how are they related with advertized earlier intercultural context? Let us to explain this case in brief.

Stratagem cards are based on behavioral tactics patterns of characters described in Panchatantra («Five Treatises») that is ancient Indian collection of coherent animal fables in Sanskrit verse and prose, joined by common frame story. Panchatantra is dated by near 200 BCE, but actually takes its origin from older oral tradition with «animal parables that are as old as we are able to imagine». Authorship of «Five Treatises» is usually attributed with names of Vishnu Sharma or Vasubhaga, both of which are pen names of ancient philosophers. Contemporary scholars consider this work as certainly the most frequently translated literary product of India because of its stories in interpreted forms are among the most widely known in the world. They have got many different names in many cultures. Today we can find archetypes described in Panchatantra in each of two hundreds versions of its text in more than fifty languages around the world. Interpreted version of Panchatantra has started to spread around Europe in the eleventh century, but before this its elements have being found in literature in Greek, Latin, Spanish, Italian, German, English, Old Slavonic, Czech, and perhaps many other Slavonic languages. Its characters and their behavioral patterns has been worked over and over again, expanded, abstracted, turned into verse, retold in prose, translated into medieval and modern vernaculars, and retranslated into Sanskrit. And most of those stories contained so-called «gone down» or behavioral archetypes that are close to related with everyday life confrontations and conflicts as like as with mediation practices and tactics of solving sophisticated situations without giving in.

The earliest known translation into a non-Indian language is in Pahlavi (Middle Persian language, 550 CE) by Burzoe, that becomes basics for its Syrian translation well-known as «Kalilag and Damnag» and translation into Arabic in 750 CE by Persian scholar Abdullah Ibn al-Muqaffa as «Kalilah wa Dimnah». Its new Persian version by Rudaki (12th century) is named «Kalīleh o Demneh» that was interpreted as Kashefi's 15th-century «Nvār-i Suhaylī («The Lights of Canopus») that was translated into «Humayun-namah» in Turkish. This book is also known as English «The Morall Philosophie of Doni» (1570). Most European versions of this text are derivative works of the 12th-century Hebrew version of «Panchatantra» by Rabbi Joel. In Germany, its translation by A. von Pforr (1480) has been widely read. Other versions of this text were also found in Indonesia («Tantri Kamandaka»), Laos («Nandaka-prakarana»), and Thailand («Nang Tantrai») [2, p. 3-12].

Chinese interpretation of this book is named «Thirty-Six Stratagems» and has variably been attributed to Sun Tzu from the Spring and Autumn period of China, or Zhuge Liang of the Three Kingdoms period, but neither are regarded as the true author by historians. Instead, the prevailing view is that the Thirty-Six Stratagems may have originated in both written and oral history, with many different versions compiled by different authors throughout Chinese history [3, p. 4-6]. «The Thirty-Six Stratagems» are divided into a preface, six chapters containing six stratagems each, and an afterword that was incomplete with missing text. The first three chapters generally describe tactics for use in advantageous situations, whereas the last three chapters contain stratagems that are more suitable for disadvantageous situations. The original text of the Thirty-Six Stratagems has a laconic style that is common to Classical Chinese. Each proverb is accompanied by a short comment, no longer than a sentence or two, that explains how said proverb is applicable to military tactics [3].

References

1. Frazer J.G. *The Golden Bough: A Study in Magic and Religion* / J.G. Frazer. – New York: Simon and Schuster, 1995. – 880 p. 2. *Gold's gloom: tales from the Panchatantra* – Chicago: University of Chicago Press,

А. А. Шуліка

ВПЛИВ ПРЕКАРІЗАЦІЇ НА ФОРМУВАННЯ НОВИХ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ГРУП

У світі існує безліч видів стратифікації. На сучасному етапі можна говорити про декілька класичних поділів суспільства на групи по якій-небудь підставі. Так, класовий підхід споконвічно має в основі ділення на класи, які володіють або не володіють засобами виробництва на основі закону поділу праці. Шаровий, стратифікаційний поділ суспільства існує на підставі трьох основних критеріїв: освіти, доходу, самоідентифікації і безлічі підкритеріїв [1, с. 215].

«Прекаріат – це соціальна група, яка характеризується тим, що її представники ведуть нестабільний спосіб життя і роботи без довгострокових гарантій і надійного заробітку» [3, с. 201]. В сучасній соціально-трудої сфері однією з головних проблем є нестабільність зайнятості і швидке зростання прошарку економічно активних людей, що знаходяться в складних умовах. Цей факт набуває все більшого поширення у світі, і вже є реальною проблемою ринків праці багатьох країн. Особливу увагу ця проблема викликає тим, що протягом останніх років вона все більш рішуче впливає на політичну складову життєдіяльності суспільства.

Поведінка представників прекаріату ґрунтується на відчуттях невдоволення нинішнім соціально-політичним статусом, тривоги через невизначеність майбутнього, відчуження від суспільства, аномії. Ставлення до власної праці позбавлене впевненості в її соціальній та економічній цінності, звідси крихкість соціально-політичного статусу, яка виключає можливість сформувати професійну ідентичність, що позбавляє багатьох прав і гарантій, можливості трудової мобільності та кар'єрного росту.

Багато авторів вважають процес прекарізації проявом постмодерністських тенденцій, тому що він передбачає невизначеність процесу інтеграції в певні соціально-політичні групи. Постсоціальна лінія конфлікту, що породжує процеси прекарізації, принаймні для Західної Європи є чимось новим [4, р. 19]. Досі ні профспілки, ні політичні партії не знайшли адекватної відповіді на виклики цієї нової форми конфлікту. Таким чином, питання про можливість та обмеження самоорганізації неорганізованих груп прекаріату формується демократичною самосвідомістю європейських суспільств. «Політичне представництво прекарізованих груп може бути пов'язано з формами інклюзивного організаціонізму» [4, р. 21].

Прекарізація пов'язана перш за все з виникненням і поширенням нових форм зайнятості, переходом до спеціалізованого виробництва та формуванням сучасної системи глобального поділу праці. В нових умовах підприємства використовують гнучкі і децентралізовані форми трудових відносин, а також часткову або віддалену систему зайнятості. Невпевненість у завтрашньому дні, тривожність, нестабільність соціального та економічного становища стають повсякденною проблемою доволі великої кількості людей в сучасному світі.

Багато політологів і політиків вважають, що саме прекаріат становить більшість руху «Окупуй Уолстріт!», який став вже транснаціональним [2, с. 75]. В Європі з ним пов'язують новий громадський рух, який називається «Maunder», що провокує багато заворушень в західноєвропейських країнах.

Таким чином, прекаріат як політичне явище проявляється «фактично скрізь» [4, р. 13], тобто, його соціальні та політичні наслідки проявляються практично у всіх соціальних сферах і сегментах ринку праці і суспільства. Але вони не зачіпають всіх